

Behalve immigranten zijn ook ambtenaren een bedreiging voor onze cultuur

Posted on 28 februari 2026 by Eduard Bomhoff

Als we op pessimistische momenten bezorgd zijn over de toekomst van onze cultuur, dan denken we allereerst aan problemen met migranten uit islamitische landen (niemand heeft ooit geklaagd over de 25.000 Vietnamese bootvluchtelingen die Nederland in heel korte tijd opnam). Moslimmigranten botsen door hun gedrag met onze cultuur. Ook de Japanse premier Sanae Takaichi heeft nu gezegd – net als haar Italiaanse collega Georgia Meloni al een paar jaar geleden – dat islamitische gelovigen bijvoorbeeld niet midden op straat of op een plein demonstratief moeten bidden. Ze doen dat ook niet in Saoedi-Arabië en andere Islamitische landen, en dus gaat het om een politiek statement dat niet past in onze cultuur.

Vandaag een boos woord over de rijksambtenaren, want die mogen evenmin onze cultuur in gevaar brengen. Ik geef een aantal voorbeelden van ambtenaren die de foute broek aantrokken. In elk narratief zijn nuances mogelijk, maar steeds is er sprake van ambtelijk machtsmisbruik.

Stok tussen de benen

De website [parlement.com](https://www.parlement.com) geeft een compleet overzicht van gesneuvelde ministers en staatssecretarissen. Tot en met het derde kabinet-Rutte (2017-2022) waren er steeds terechte redenen. Mona Keijzer kon zich bijvoorbeeld niet verenigen met het coronabeleid (ze kreeg jaren later overigens gelijk). Eric Wiebes trad af over de toeslagenaffaire en twee andere VVD'ers pakten eveneens kun biezen vanwege gemaakte fouten.

Pas onder de kabinetten Rutte IV en Schoof mislukten er voor het eerst ministers omdat hun ambtenaren dat wensten en hen een stok tussen de benen staken. Tussen 1940 en 1945 waren onze hoge ambtenaren veel te volgzaam bij de verschrikkingen van het nazibewind; de laatste jaren zal niemand onze ambtenaren nog volgzaam noemen. Neem deze vier recente voorbeelden op rijksniveau van machtige ambtenaren die met hun conspiraties politici wegwerkten:

- Khadija Arib (PvdA). Geëlimineerd als voorzitter van de Tweede Kamer door geregisseerd achterbaks optreden van haar ambtenaren die in koor beweerden dat het in haar omgeving 'niet veilig' was.
- Dennis Wiersma (VVD). Geëlimineerd als minister van Onderwijs vanwege ideeën die afweken van de linkse DEI-voorkeuren van ambtenaren, inclusief de medewerkers van de Onderwijsinspectie.
- Femke Wiersma (BBB). Zwaar beschadigd als minister van Landbouw door ambtenaren die al haar pogingen saboteerden om de stikstofidiotie aan te pakken. Veel ambtenaren (overwegend aanhangers van GroenLinks en D66) willen een halvering van de veestapel en deinsden niet terug om het rapport van statisticus Ronald Meester zonder beargumenteerde onderbouwing in twijfel te trekken. De ambtenaren zorgden er zo voor dat NOS, NRC en *de Volkskrant* konden beweren dat BBB 'niets had bereikt'. De partij verloor vervolgens in 2025 de verkiezingen.
- Marjolein Faber (PVV). Nooit gesteund door haar eigen ambtenaren. Ze had niet hoeven uitglijden over haar uitspraken over het Deense en Zweedse asielbeleid wanneer ze was voorzien van precieze dossiers over hoe in andere landen illegale migratie wordt aangepakt. Vervolgens lieten dezelfde ambtenaren ook nog eens uitlekken dat Faber problemen had met koninklijke onderscheidingen voor een paar stafleden van het COA. In plaats daarvan hadden de ambtenaren een behoorlijk dossier moeten maken over de vraag of de cultuur bij COA en bij Stichting Vluchtelingenwerk wel goed past bij wat hun

minister wilde.

Waarom die brutale onbeschaamdheid sinds Rutte IV? Misschien was de leugenachtige farce over de 'functie elders' voor Pieter Omtzigt wel het keerpunt. De ambtenaren zagen dat Rutte hiermee wegkwam. Daarna begonnen de campagnes waarbij ambtenaren collectief, maar anoniem meldden zich 'niet veilig' te voelen, ondanks hun vaste aanstelling en hun ijzersterke cao. Onze nieuwe premier zou duidelijk moeten meedelen dat zulke claims voortaan onacceptabel zijn.

Onder Rutte IV kwam Rob Jetten met zijn 0,000036 graden minder opwarming. Dat zette de tweedeling over CO2 op scherp. Jetten en alle D66/GroenLinks-ambtenaren kozen voor enorme schade aan de economie om maar vast te kunnen houden aan de luchtspiegeling van 'netto nul' in 2050. Wie daaraan niet meedoet, is een slecht mens (we horen hier echo's van Greta Thunberg). Toen de ministers van BBB een andere analyse omtrent CO2 en stikstof presenteerden, voelden de ambtenaren zich gerechtigd tot sabotage: ze gingen naar Brussel maar speelden daar dubbel spel, negeerden alle feiten over normaler stikstofbeleid in het buitenland, en waren niet eerlijk over nucleaire energie ('nieuwe kerncentrales kunnen niet vóór 2040') en over biomassa ('bossen verbranden helpt tegen CO2').

Redelijke twijfel

De tweedeling over CO2 en stikstof valt vaak samen met de tweedeling over illegale immigratie. Nergens anders in West-Europa melden zich zo veel minderjarige asielzoekers als in Nederland. Dat zijn geen moedige journalisten, opiniemakers of feministes die moeten vluchten; dat zijn jonge mannen die met een investering van 4000 euro voor een mensensmokkelaar hier hun hele familie hopen te importeren.

Er mag twijfel bestaan of de advocaten van het COA wel altijd eerlijk zijn met hun advies, en of de betaalde medewerkers van Vluchtelingenwerk misschien niet soms aanzetten tot bedrog (zeg dat je pas zeventien jaar bent, noem jezelf homo, beweer dat je in groot gevaar verkeert). Maar minister Faber heeft ondervonden hoe hard de ambtenaren terugsloegen toen zij alleszins redelijke twijfel aan het COA en Vluchtelingenwerk opwierp. Het percentage goedgekeurde aanvragen is in Nederland veel hoger dan gemiddeld. Wat kan daarvoor de verklaring zijn?

Kloof over Israël

En dan is er nog de kloof over Israël. Hoewel het bestaansrecht van Israël niets heeft te maken met 'netto nul' in 2050 en halvering van de veestapel, overleggen in Den Haag honderden bestuurskundigen ook over wat zij betreffende het Midden-Oosten het beste beleid vinden. Daarbij is het alleen maar menselijk wanneer ze zich het prettigst voelen wanneer zij samen kunnen optrekken met hun collega-ambtenaren. Samen op kantoor tegen de 'rechtse' minister, samen protesteren op de stoep van het eigen ministerie, samen met Extinction Rebellion een snelweg blokkeren, samen op de Dam protesteren tegen Benjamin Netanyahu, enzovoorts.

Maar zo sneuvelt de soevereiniteit van de kiezer. De jonge bestuurskundigen op de ministeries zijn onze nieuwe regenten geworden. Zij hebben gekozen voor 'netto nul', voor halvering van de veestapel, voor een warm onthaal van iedereen die asiel vraagt en vaak ook nog voor antisemitisme. Wij mogen een stembiljet invullen, maar de ambtenaren hebben hun beslissingen al genomen.

Wynia's Week verschijnt 156 keer per jaar en wordt **volledig mogelijk gemaakt** door de donateurs. Doet u mee? [**Doneren kan zo**](#). **Hartelijk dank!**